Протокол
№

гр. София, 19.03.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,**
в публично заседание на 19.03.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **13795** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 9.30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ – И. Н. В. – редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. П., с представено по делото пълномощно.
ОТВЕТНИКЪТ – МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, се представлява от юрк. У., с пълномощно от днес.
За СГП се явява прокурор Костов.
СТРАНИТЕ /поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба и приложените към нея писмени доказателства.
ДОКЛАДВА депозирания на 15.02.2013 г. отговор от ответника по исковата молба, с приложени към него писмени доказателства.
АДВ. П. – Поддържам предявените искове. Освен представените доказателства, за информация, представям публикация в електронно издание – изявлението на министъра на вътрешните работи, за налагане на наказание, изразяващо се в преместване на друга длъжност. В определението си, сте ни задължили да представим Решение № 8/19.01.2011 г, касаещо налагането на същото дисциплинарно наказание – понижаване в длъжност. Считам, че то е неотносимо към предявените претенции в случая, но въпреки това го представям. Искам да отбележа, че то не е заверено от съда. Представям и Решение № 84 на ВАС, заверено влязло в сила, с което се оставя в сила реш № 84 представям и копие на страните. Представям и Решение № 85 от 26.04.2010 г., по адм. дело № С 19/2010 г., с което е отменено наказанието на Б. З. П..

В случая всички служители са наказани за поставянето на белезници. Пояснявам, че И. В., видно от представеното решение, не е извършил конвоиране и не е поставял белезници. Поставилият белезници е Б. П., което решение Ви представям и от което се вижда, че само на поставилия белезници е отменено наказанието, а на И. В. не е отменено. Други доказателства няма да соча. Да се приемат представените с отговора писмени доказателства. По отношение изплащането, ги считам за относими. Във връзка със задълженията ни за доказване и фактите по делото, моля да признаете за установено, че заеманата от И. В. длъжност, до момента на налагане на наказанията и до издаване на заповедта, на която се позоваваме в момента, се е ползвала с предвидената в член 91 от ЗМВР закрила. Неоспорим факт е, че до заемане на длъжността, и че длъжността на която е преместен, не се ползва с такава закпила.
ЮРК. У. – Оспорвам предявените искове. Моля да се приемат представените доказателства, както не възразявам да се приемат и днес представените доказателства, с оглед закрилата по чл. 91 ЗМВР, в отговора, не се спори по този въпрос.
ПРОКУРОР КОСТОВ – Не възразявам да се приемат представените доказателства.
АДВ. П. – Имаме искане за разпит на свидетел, и назначаване на експертиза, което поддържаме, с оглед на представените доказателства. Свидетелят ще установи неимущесвени вреди, каквито сме описали в исковете.
СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИОБЩАВА към материалите по делото, представените с исков молба и с отговора такива
ПРИЕМА представените в съдебното заседание извлечения от 18.03.2013 г., от интернет сайт „Н.-бг", Решение № 84/18.05.2011 г. на ВАС, петчленен състав – II колегия, Решение № 8/19.01.2011 г. на ВАС, III отделение,
ПРИЕМА за сведение по делото РЕШЕНИЕ № 85/26.04.2010 г. на ВАС, петчленен състав
СЪДЪТ, с оглед твърденията в исковата молба и дадените указания от страна на съда, за доказване закрилата по чл. 91 ЗМВР и с оглед изложеното по този въпрос в отговора на ответника,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за безспорно, че към датата на налагане на дисциплинарното наказание, ищецът се е ползвал със закрилата на чл. 91 ЗМВР.
СТРАНИТЕ /поотделно/ – Не възразяваме да се пристъпи към изслушване на гласни доказателства.
СЪДЪТ по направеното искане за гласни доказателства, намира същото за относимо и

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА двама свидетели при режим на довеждане на ищеца, за установяване на претърпените от същия неимуществени вреди, във връзка на отменен като незаконосъобразен административен акт.
В залата беше въведен единият от допуснатите свидетели.
СЪДЪТ сне самоличността на свидетеля, по представена от него лична карта.
С. В. К. 52 г., българин, български гражданин, не осъждан, без дела и родство със страните, и техните представители. Работя в системата на правосъдието, в ГДИН.
СЪДЪТ предупреди свидетеля за отговорността, която носи по чл. 290 НК за затаяване на истина и потвърждаване на неистина.
СВИДЕТЕЛЯТ обеща да отговори вярно на поставените въпроси.

АДВ. П.: Имате ли преки наблюдения върху случая, който е станал повод за налагане на наказанието на И. В. и как му се отрази това?
СВИДЕТЕЛЯТ: Участник съм в инцидента. Неговата роля, ако въобще е имал такава, е най-малката, но въпреки това беше наказан наравно с всички. Заповедта за слагане на белезници съм я дал аз, друг колега я изпълнява, трети е шофьор, а той изобщо нямаше контакт със задържания. Въпреки това беше и той наказан за неправомерно поставяне на белезници. Беше понижен в длъжност и изпратен на друга работа в срок от една година. Естествено, че това нямаше как да не му се отрази лошо. Никой не искаше да го слуша и никой не се съобрази с обясненията ни, че той само е присъствал на ситуацията. Той беше разпределен да работи в 01 РУП, където работи майката на задържания. Майката на починалия работи в стола на 01 РУП и на И. му е казано да не ходи да се храни в стола. Това се коригира след 20 дни и беше разпределен в 07 РУП като районен инспектор. Разликата в работата е все едно от наказателен съдия да си съдия на „мач по народна топка". Съвсем други са задачите и функциите и насочеността на В., макар че сравнително малко беше в сектора, той изключително бързо усвояваше уменията и се изграждаше като добър служител. Справяше се добре със задачите си. След инцидента станахме добри приятели и сме коментирали, след инцидента. На 21.01.2009 г. главният секретар, който беше П. Д., без да има представа какво и как работим, се произнесе, че сме виновни. На логичен въпрос за вината, прокурор В. отговори, че не може да отговори, тъй като няма достатъчно данни. Тогава ние се почувствахме предадени от ръководството на МВР. Еднозначно ни подсказаха, че трябва да има виновни и виновните сме ние. След преместването мога да кажа, че взаимоотношенията със съпругата му се разклатиха. На голяма част от колегите, и на новите и на старите, отношението им беше дистанцирано и това естествено не се отрази добре. Никой не иска да се чувства предаден, унизен, обезверен, обезсърчен, както него. Въпреки това той изпълняваше задълженията си, но светът вече беше друг.
АДВ. П.: Бихте ли казали за времето, през което е бил преместен на друга длъжност, той можеше ли да се явява на вътрешни конкурси и да кандидатства за по-висока длъжност?
СВИДЕТЕЛЯТ: За тая една година нямахме право да се явяваме на никакви конкурси и да израстваме в длъжност.
АДВ. П.: Знаете ли какво е закрила, специално предвидена в ЗМВР?
СВИДЕТЕЛЯТ: Има катерогии служители, които работят по задържане и разследване на особенно опасни престъпници, които имат специален режим на регистрация, на закупуване на жилища, на отразяване в обществени регистри. Практически как става това не го знам, но статуса на всички ни беше защитен, които работят в Б. по антитероризма, мисля че и на тях. Ние сме аналог на баретите и това което е за тях, се отнася и за нас. Щатовете, които сме заемали са били секретни и в това се изразява и защитата по чл. 91 от ЗМВР.
АДВ. П.: Явява ли се пречка отиването на този явен щат за връщането на същата длъжност?
СВИДЕТЕЛЯТ: Абсурдно е от явен щат, да отидеш на секретен. Много е трудно когато вече те знаят, особенно от тъкъв район какъвто е 07 РУП – Студентски град. Поради тази причина никой не беше допуснат и не се върна на работа.
АДВ П.: Имаше ли желание И. да се развива в тази професия?
СВИДЕТЕЛЯТ: Да имаше. Преди това работеше в жандармерията. Реално работи от

2007 г, а се познаваме от 2006 г. Едноседмични са изпитите за постъпване. Желанието е трайно и мотивирано, изпитът е насочване към това да се откаже кандидатът, но И. не се отказа. Много малко хора могат да издържат това нещо. Благодарение на него и друг колега издържа изпита, благоданение на това, че той може да мотивира хората.
АДВ. П.: След като изтърпяха наказание и преместване на друга длъжност, служителите имаха ли кариерно развитие?
СВИДЕТЕЛЯТ: Кариерното развитие за четиримата спря. Принудиха се да се явяват на конкурс след като изтекоха наказанията и в момента са в аналогични екипи в К.. Най-вероятно и И. В. ще направи това.
ЮРК. У.: Искам да попитем свидетеля, през цялото време говори за заповедта за налагане на дисциплинарното наказание. Правите ли разграничение между заповед за налагане на дисциплинарно наказание и заповед за преместване?
СВИДЕТЕЛЯТ: Правя разграничение, но дословно думите на тогавашния министър бяха: Наказани сте с понижаване в длъжност и с преместване. Аз нямам илюзии, че за едно нещо сме наказани два пъти.
ЮРК. У.: От колко време И. В. е заемал длъжността преди преместването?
СВИДЕТЕЛЯТ: От средата на 2007 г., до януари 2009 г. около година и нещо.половина.
ЮРК. У.: Преди това знаете ли къде е работил И. В.?
СВИДЕТЕЛЯТ: Преди това е работел в жандармерията на явна длъжност.
ЮРК. У.: След инцидента, казвате че отношението на колегите ви се е променило и са ви смятали за виновни, след инцидента, беше ли образувано наказателно производство по този повод?
СВИДЕТЕЛЯТ: Да, и в момента делото още е на производство и не е приключило. На производство първа фаза в съда.
ЮРК. У.: Как правехте разграничение, казвате, че колегите ви не са се дистанцирали в следствие на воденото наказателно производство, а не в следствие на заповедта за преместване, подчертавам не за наложено дисциплинарно наказание?
СВИДЕТЕЛЯТ: Има и такива, които са в следствие и на дисциплинарното, но ние коментираме слагане на белезници, в което той не е участвал. Едното не е в противоречие на другото. Има и отношение отдръпване, във връзка и с наказателното производство, но наказателното производство беше много актуално тогава и се коментираше. Последтвията, стигнаха до там, че от страха да се слагат белезници, задържан се самоуби. Независимо от това, че дисциплинарната проверка приключи с два подписа с особено мнение, ни обявиха за виновни и коментарите бяха: Виновни сте не трябваше да слагате белезници.
ВЪПРОС НА СЪДА: Има ли разлика в отношението към И. на служителите от различните служби?
СВИДЕТЕЛЯТ: По скоро отношението на ръководството предполага това чувство на унижение.
АДВ. П.: Наказателното производство се инициира от прокуратурата. До каква степен тези чувства на унижение и обезверение са следствие на повдигнатото наказателно производство, или в следствие на отношението по случая на ръководството на Министерството?
СВИДЕТЕЛЯТ: На 21 става случая, преди края на месеца главният секретар П. Д. обявява ВИНОВНИ, прокурорът казва, че няма да дава изявление до края на разследването. Ние знаехме, че е взето решение „сложиха ни на дръвника”.

АДВ. П.: По отношение на неговите чувства за унижение и т. н., вие с какво ги свързвате, с повдигнатото му обвинение от прокуратурата или с наложеното му наказание?
СВИДЕТЕЛЯТ: С наложеното наказание. То беше преди подвдигането на обвинение и задържането.
АДВ. П.: Споделял ли е, че се страхува или че сигурно е виновен?
СВИДЕТЕЛЯТ: Нито за секунда не е ставало дума, че се чувства виновен. Вината му е, че в лош момент се е намирал на лошо място и е седял до човек, който е починал. Никакъв контакт не е имал със задържания - починалия.
АДВ. П.: Правилно да разбирам, че отговорът ви, че той е унизен, обезверен и обезсърчен е от наложеното наказание и преместване на друга работа.
СВИДЕТЕЛЯТ: Да, започна се от това. Като психика, човек се затваря. Обстоятелството, че има починал човек му се отрази зле, въпреки че ние направихме всичко възможно да му спасим живота. Всичко, което сме знаели за това, в момента ние го изпълнихме. По принцип, за да дойде да работи при нас, човек трябва да е подготвен и да понася по-лесно смъртта. Аз съм психолог и има метод, който се свежда до вентилиране и коментиране на случая в рамките на първите 48 часа. Ние го обсъждахме и поради тази причина последствията за него са по-малки.

ЮРК. У.: На няколко пъти свидетелят коментира изказването на тогавашния главен секретар на това, което се е случило непосредствено след 21 януари. Извесно ли ви е на коя дата или кой месец е издадена заповедта за преместване на И. В., която в последствие е отменена от ВАС?

СВИДЕТЕЛЯТ: На 25 март, два месеца след това изказване. И. се чувстваше унизен още по време на проверката.

ЮРК. У.: Известно ли ви е И. В. да е подавал документи за участие в конкетен конкурс за израстване в категория или друга длъжност ?
СВИДЕТЕЛЯТ: Нямаше право да участва в конкурс за израстване в длъжност. Опита се да се върне в службата, но не го взеха. Самата формулировка на заповедта за наказанието не му даваше право да участва в конкурс. Знам, че не е подавал молба за участие, защото нямаше право.
СЪДЪТ освободи свидетеля като му върна представената от него лична карта.

Страните /поотделно/ – относно допускането на ССЕ, не правим възражение.
СЪДЪТ, по направеното искане за ССЕ,

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА изслушване на ССЕ, с въпроси подробно формулирани на лист 7 и 8 от делото. Като вещото лице по втория въпрос, следва да има предвид, че законната лихва трябва да бъде изчислявана от дата на влизане в сила на законния акт за отмяна на заповедта до завеждането на исковата молба.
ОПРЕДЕЛЯ депозит, в размер на 100,00 лв., вносим в 7-дневен срок от днес.
След представяне на вносен документ, делото да се докладва в ЗЗ за определяне на вещо лице.
СЪДЪТ, с оглед допуснатия още един свидетел при режим на довеждане и ССЕ,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА ЗА 18.06.2013 г. от 11,30 часа, за която дата и час страните редовно уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,22 часа.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: